

stiltiende accept af deres trosfællers fortolkning af lov og ret.

Spørgsmålet er først og fremmest rettet til udenrigsministeren, men det vil være relevant, at integrationsministeren inddrages i en stillingtagen til problemet med de herboende muslimer manglende afstandtagen, som tyder på et stort demokratisk underskud blandt muslimske indvandrere, og som derfor kunne tænkes at virke som en hindring for en succesfuld integration i et demokratisk samfund.

Svar (18/4 02)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Danmark har nøje fulgt sagsforløbet om den dødsdømte kvinde i Nigeria gennem EU-partnere, der er repræsenteret i landet, specielt Sverige. EU har i sin dialog med Nigerias regering arbejdet på at få dommen omstødt. EU offentliggjorde den 27. marts en erklæring, som anerkender omstødelsen af den specifikke dødsdom, men samtidig advarer mod afsigelse af lignende dødsdomme.

Sagen i Nigeria er et eksempel på, hvordan Danmark i kraft af sin deltagelse i internationale fora – for eksempel med EU, i FN's Menneskerettighedskommission eller i 3. Udvalg i FN's Generalforsamling – kan medvirke til, at konkrete overtrædelser af menneskerettighederne – uanset deres baggrund – påpeges og som i dette tilfælde forhindres.

Danmarks bistand til Nigeria er begrænset til at støtte udvikling af en fri presse, der blandt andet kan medvirke til styrkelse af menneskerettighederne i landet.

Spm. nr. S 1755

Til justitsministeren (15/4 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med retsbevidstheden, at politiet om aftenen fredag den 12. april 2002 opløste et fredeligt arrangement med bøn og bibellæsning på Israels Plads i København og tilsyneladende pressede arrangementets leder, Moses Hansen, til at søge tilflugt på en politistation i stedet for at beskytte deltagerne mod et uprovokeret overfald af tililende ballademagere, og er det rime-

ligt, at fredelige demonstranter ikke kan være i fred for stenkastende unge?«

Begrundelse

Ifølge adskillige medier havde lægprædikanten Moses Hansen 12. april 2002 arrangeret en helt fredelig 24-timers demonstration på Israels Plads i København med bøn og bibellæsning. Det fik omkring 150 mennesker til at lave en moddemonstration på pladsen, der udartede sig i en voldelig og truende stemning med blandt andet stenkast og tilråb mod det tilstedeværende politi. Det foranledigede politiet til at anbringe Moses Hansen i et pansret køretøj og bringe ham til en ikke nærmere angivet politistation, hvor politiet tilsyneladende har presset Moses Hansen til at opgive sit forehavende. Spørgeren finder det stærkt betænkeligt, at fredelige prædikanter, der ikke generer hverken forbipasserende eller områdets beboere, skal tvinges på flugt, fordi uvedkommende og voldelige indvandrere ikke bryder sig om prædikanternes budskab. Efter spørgerens opfattelse skal det danske politi og retsvæsen beskytte sagesløse borgere mod overfald, og politiet burde derfor i stedet have opløst den truende og voldelige moddemonstration. Spørgeren hæfter sig endvidere ved, at det ikke er første gang, at Moses Hansen og hans fæller udsættes for overfald fra grupper af sten- og flaskekastende palæstinensiske indvandrere.

Svar (18/4 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Ad spm. nr. S 152

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende